

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Πάσχος Μανδραβέλης

Μια φανταστική αθώωση

Παλιά, την εποχή που η πολιτική ορθότητα δεν ήταν στα φόρτε της, κυκλοφορούσαν πολλά ανέκδοτα για όλες τις πληθυσμιακές ομάδες. Οι Γερμανοί έλεγαν ανέκδοτα για τους Πολωνούς, οι Γάλλοι για τους Βέλγους και οι ευφείς Εβραίοι για τους Εβραίους κ.λπ. Συνήθως ήταν οι ίδιες ιστορίες που κυκλοφορούσαν με παραλλαγές σε κάθε χώρα, κάτι σαν το ανέκδοτο που λέει ότι «παρά μία ψήφο τα ελληνικά θα γίνονταν επίσημη γλώσσα των ΗΠΑ».

Σύμφωνα, λοιπόν, με όσα κυκλοφορούσαν στις παρέες εκείνης της εποχής, σε κάποιον αγώνα πόλο οι οπαδοί μιας (ακατονόμαστης) εθνικής ομάδας πανηγύριζαν κάθε φορά που η μπάλα έμπαινε στα δικά τους δίχτυα. Όταν ο αγώνας έληξε με 7-0, οι χαμένοι έστησαν μέγα πανηγύρι. Οπότε ένας φίλαθλος της αντίπαλης ομάδας ρώτησε έναν αλαλάζοντα οπαδό των ηττημένων «μα, γιατί πανηγυρίζετε αφού χάσατε 7-0;». «Είναι να μη γιορτάζουμε;» απάντησε ο ηττηθείς. «Είναι ο πρώτος αγώνας που δίνουμε και δεν πνίγηκε ούτε ένας παίκτης».

Η αλήθεια είναι ότι ελάχιστοι γνώριζαν ότι ο κ. Νίκος Παππάς ελεγχόταν από την προανακριτική επιτροπή για δωροληψία. Αυτό που ξέραμε όλοι, είναι αυτό για το οποίο τελικώς παραπέμπεται: ότι έβαλε την ουρά του σε μια διαγωνιστική διαδικασία προς όφελος ενός υποψηφίου άφραγκου «καναλάρχη» και του κόμματός του. Κατηγορείτο δηλαδή για παράβαση καθήκοντος. Το γεγονός ότι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ πανηγυρίζει, όπως οι χαμένοι της ομάδας πόλο στο παραπάνω ανέκδοτο, δεν είναι απλώς μικροπολιτικό. Είναι και επιβλαβές για τον κατηγορούμενο. Στην

Από την άλλη πλευρά, πάλι καλά να λέμε που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απαίτησε «να ζητήσουν συγγνώμη οι πολιτικοί του αντίπαλοι από τον κ. Νίκο Παππά, για όσα υπέστη», εξαιτίας ενός κατηγορητηρίου που επί της ουσίας δεν υπήρχε. Αυτό από μόνο του είναι μια κάποια πρόοδος.

πολιτική επικοινωνία ισχύει το ότι ανθες να διαδοθεί (πρωτίστως διά ψιθύρων) κάτι, διάψευσε το. Τώρα, εξαιτίας των διθυραμβικών δηλώσεων, πολλοί θα σκεφτούν: «Ρε, λες;».

Το θέμα εν προκειμένω δεν είναι η επικοινωνιακή-πολιτική γκάφα του ΣΥΡΙΖΑ. Συνηθισμένα τα βουνά και το κόμμα αυτό δεν φημίζεται για τη μακρόπνοη στρατηγική του· εδώ κόντεψαν να τινάξουν τη χώρα στον αέρα βασιζόμενοι στη «θεωρία παιγνίων» α λα Βαρουφάκη και στην μπακαλίστικη πίστη του κ. Αλέκου Φλαμπουράρη, «θα μας πληρώσουν, δεν τους συμφέρει να μη μας πληρώσουν».

Από την άλλη πλευρά, πάλι καλά να λέμε που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απαίτησε «να ζητή-

σουν συγγνώμη οι πολιτικοί του αντίπαλοι από τον κ. Νίκο Παππά, για όσα υπέστη», εξαιτίας ενός κατηγορητηρίου που επί της ουσίας δεν υπήρχε. Αυτό από μόνο του είναι μια κάποια πρόοδος.

Το γεγονός ότι η αξιωματική αντιπολίτευση περιορίστηκε απλώς να πανηγυρίζει για την «αθώωση» του στελέχους της, είναι μια ενθαρρυντική εξέλιξη για όσους πιστεύουν στη μετεξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι το κόμμα που ψέγει το πολιτικό σύστημα για τη χρεοκοπία του 2009 και τώρα προτείνει να επαναληφθούν όλες οι πολιτικές της χρεοκοπίας, θα μπορούσε κάλλιστα να απαιτήσει αυτοκριτική από όσους... δεν είχαν κατηγορήσει τον κ. Παππά για δωροληψία.

ΑΥΓΗ Στάθης Σχινιάς

«Δεν έχουμε άλλα λεφτά...» (Ή όταν ο Άδ. Γεωργιάδης αποκαλύπτει την πραγματικότητα)

«Δεν υπάρχουν άλλα λεφτά. Έχει έρθει η ώρα να ωριμάσουμε. Δεν υπάρχουν άλλα λεφτά. Αν έρθει πανδημία τον χειμώνα, τελειώσαμε οικονομικά».

Ο Άδωνις Γεωργιάδης άστραψε και βρόντηξε χθες στο Open, σε μια έκρηξη... ακραίας κυβερνητικής υπευθυνότητας, με αφορμή αιτήματα των επιχειρηματιών της εστίασης μετά το αλαλούμ που προκαλούν οι κυβερνητικές αποφάσεις.

Κι εγώ που νόμιζα ότι ο Σταϊκούρας τα έδινε λίγα - λίγα, λέγοντας όχι στους λαϊκισμούς του ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε ότι τα λεφτά πρέπει να δοθούν στην αρχή. Διότι, όπως έλεγε ο Σταϊκούρας πάντα,

Κι εγώ που νόμιζα ότι ο Σταϊκούρας τα έδινε λίγα - λίγα, λέγοντας όχι στους λαϊκισμούς του ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε ότι τα λεφτά πρέπει να δοθούν στην αρχή.

πρέπει να έχουμε ρευστότητα επειδή το μέλλον είναι αβέβαιο. Ως προς το «δώσε» προφανώς. Γιατί ως προς το «πάρε»...

Τελειώνουν λοιπόν τα λεφτά; Με την πιθανότητα ενός νέου κύματος λόγω της μετάλλης Δέλτα τελειώσαμε ως οικονομία; Μιλάμε για την υπερ-εύρωστη μπιστοτάκειο οικονομία ή για κάτι άλλο; Διότι, άμα κυβερνάς, δεν έχεις ευθύνη. Αυτό διδάσκει εμπράκτως ο κ. Γεωργιάδης. Ιδού:

«Θέλετε χειμώνα να σας ξανακλείσουμε και τώρα πια, που δεν υπάρχουν και λεφτά, να χρεοκοπήσετε ή όχι; Αντί να φωνάζεις σε μας, να πεις σε καλλιτέχνες

να κάνουν δηλώσεις να πάνε να εμβολιαστούν οι άνθρωποι, να μην έχουμε πανδημία τον χειμώνα... Εγώ φταίω που δεν πάει ο άλλος να εμβολιαστεί; Ούτε εσείς ούτε εγώ ούτε ο επιχειρηματίας φταίει. Ο ιός είναι μια πραγματικότητα που γεννήθηκε στη ζωή μας. Δεν μπορώ να πείσω τον καθένα, ούτε κηδεμόνας είμαι ούτε τίποτα».

Παρά τα βαρύγδουπα περί ραγδαίας αύξησης των επενδύσεων με ρυθμό εξαπλάσιο του μέσου αντίστοιχου της Ε.Ε. που «ζωγραφίζει» στο Μεσοπρόθεσμο του ο κ. Σταϊκούρας υπάρχει και η «μαύρη αλήθεια» διά στόματος Αδωνιδος.